

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Milan Rossi a přísedících Zdeňky Svobodové a Milana Zelíka v hlavním líčení konaném v Praze dne 15.04.2021
t a k t o :

Obžalovaný

M [REDACTED] S [REDACTED]

narozený [REDACTED] stavební dělník, trvale bytem [REDACTED]
fakticky a s adresou pro účely doručování [REDACTED]

je v i n e n , ž e

I.

v přesněji bližší neznámé době po červenci 2018 v době okolo 15.30 hodin v [REDACTED]
[REDACTED] v bytě v době, kdy byl s poškozenou R [REDACTED] D [REDACTED] nar. [REDACTED]
v partnerském vztahu a byl si vědom toho, že je jí [REDACTED] let, po předchozím slovním i fyzickém
konfliktu v době, kdy ležel na posteli a poškozená u něho seděla, se z postele zvedl do sedu,
poškozenou políbil, a poté prudce poválil na postel tak, že se ocitl nad ní, začal poškozenou líbat
na ústa a krk, a přestože mu říkala, že to nechce, opakovala slovo „ne“ s tím, ať jde pryč, a
obžalovaného kopala a strkala do něho, využil váhové a silové převahy nad poškozenou, klekl si
vedle ní na postel a sundal jí tepláky, na opakovaně vyjádřený nesouhlas poškozené nereagoval,
vsunul svůj ztopořený penis do pochvy poškozené ležící na zádech a vykonal na ni vaginální
soulož, přičemž poškozenou dále ponižil i tím, že se po styku do poškozené vymočil,

t e d y jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží a na dítěti,

II.

v blíže nezjištěné době po spáchání jednání uvedeného pod bodem I. v [REDACTED] [REDACTED] v průběhu pokračujícího vztahu s poškozenou R [REDACTED] D [REDACTED] nar. [REDACTED] se v úmyslu domoci se osobního rozhovoru s poškozenou dostavil k domu, v němž poškozená bydlela, a poškozené přes aplikaci WhatsApp psal, ať jde okamžitě ven, přičemž poté, co mu odepsala, že ven nepůjde a ať jde pryč, tak poškozené napsal, aby ho přestala srát, jinak se ty dvě malý mrdky, který jsou u okna a hrajou si, čímž myslel neteře poškozené, rozletěj přes celý byt a že je zabije tím, že do okna hodí dělobuch, přičemž když mu poškozená nevyhověla, tak dělobuch hodil do průchodu domu, což poškozená uslyšela a ze strachu o neteře obžalovaného vpustila do domu, kde ji fyzicky napadl tak, že ji hodil o zeď, chytil pod krkem, dal jí facku, následně poškozenou vzal za vlasy s tím, že má jít k němu domů, což poškozená ze strachu učinila,

t e d y jiného pohrůzkou násilí a násilím nutil, aby něco konal, a čin spáchal se zbraní,

III.

dne 18. 2. 2020 z blíže nezjištěného místa na sociální síti facebook z profilu G [REDACTED] D [REDACTED] přidal k příspěvku poškozené R [REDACTED] D [REDACTED] nar. [REDACTED] s fotografií zachycující poškozenou s velkým plyšovým medvědem, v úmyslu poškozenou zastrašit a vzbudit v ní obavy o život, zprávy s výhrůžným obsahem, a to ve znění: „Uzivej dokud se da ano moje slovo je slovo zemřes ano“ a „Pockej“, přičemž poškozené následně přes aplikaci Facebook Messenger z profilu G [REDACTED] D [REDACTED] na její profil [REDACTED] odeslal zprávu ve znění: „Umřeš brzy skoda takovy holky která chce Jen prcat s kazdym skoda tbě smrti mrdko!!!, a to přestože si byl vědom toho, že je poškozené [REDACTED] let, přičemž poškozená se v důsledku těchto zpráv obávala o život, proto se obrátila na Policii České republiky,

t e d y jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu, a čin spáchal vůči dítěti,

č í m ž s p á c h a l**pod bodem I.**

zločin **znásilnění** podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku,

pod bodem II.

zločin **vydírání** podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

pod bodem III.

přečin **nebezpečné vyhrožování** podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

Podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.**

Podle § 81 odst. 1 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **v trvání 5 (pěti) let a nad obžalovaným se stanovuje dohled.**

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 48 odst. 4 písm. d), e), f) tr. zákoníku se obžalovanému **stanovuje přiměřené omezení a povinnost** spočívající v podrobení se vhodným programům psychologického poradenství, ve zdržení se osobního a elektronického styku s poškozenou R [REDAKCE] D [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a zdržení se neoprávněných zásahů do práv a právem chráněných zájmů této osoby.

O d ů v o d n ě n í :

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázaný a zjištěný skutkový stav tak, jak je podrobně rozepsán ve výroku rozsudku. Ten je shodný s tím, pro který bylo proti obžalovanému zahájeno trestní stíhání a poté na něj podána obžaloba. Byl zjištěn a prokázán výpověď obžalovaného (částečným doznáním) ve vztahu k jednání uvedenému pod bodem II. a III. rozsudku. A k bodu I. doznáním obžalovaného k sexu, který byl ale podle něho dobrovolný a doznání, že omylem se do poškozené učírnul a věrohodnou výpověď R [REDAKCE] D [REDAKCE] a výpověď otce obžalovaného, který potvrdil, že předmětného dne za ním do práce uplakaná poškozená přišla s informací, že jí jeho syn donutil k sexu, ale on jí to odmítl uvěřit.

2. K jednání, které je mu kladeno za vinu, obžalovaný od počátku uváděl, že se s poškozenou seznámil v roce 2017 ve [REDAKCE] psali si přes facebook, pak spolu šli ven, tři týdny čekal na pusu. Pak spolu chodili ven častěji, a zamilovali se do sebe. Byli šťastní.

3. K této fázi vztahu poškozená vypověděla, že se s obžalovaným seznámili přes facebook, psali si čtyři měsíce, dne [REDAKCE] šli spolu poprvé ven do [REDAKCE]. Začali se spolu vídat a chodit spolu, všechno bylo normální. Vídali se buď u nich doma, nebo u něj doma. Jednou se stalo, že ji vyzvedl u školy, byl hodně udýchaný a řekl, že ukradl brýle a někdo ho honí. Pak šli spolu [REDAKCE] chytli ho policisté a byl pak 4 měsíce zavřený.

4. K dalšímu vývoji vztahu obžalovaný dodal, že si pak poškozená udělala facebook [REDAKCE] a začali se hádat, jelikož je žárlivý, že tam má nějaké písemnosti s klukama, s blbcema. Viděl nějaké fotky s klukama, provokovala. On si poté také pak udělal facebook, profil M [REDAKCE] S [REDAKCE] a někdy si psal se slečnama, aby jí ukázal, jaké to je. Fotil se s jednou slečnou - D [REDAKCE] která s ním chtěla chodit, dali si nějaké pusinky, ale nakonec byl dál s R [REDAKCE] ale ta mu vyčítala, že ji povedl, akorát si nevěřili.

Shodu s prvopisem potvrzuje Krákorová Petra

5. Poškozená ke vztahu s obžalovaným uvedla, že po jeho propuštění z výkonu trestu to bylo asi tři týdny až měsíc v pohodě, potom ji začal mlátit. Do jeho propuštění nedošlo k žádnému incidentu. Zavřeli jej [REDAKCE]. Důvodem byly nesmysly, že přišla o hodinu později, že nechtěla jíst, protože neměla hlad. Chytil ji za oblečení u krku a mrsknul s ní o poličku. Mlátit ji i za to, že se hezky oblékla, nebo šla namalovaná do práce. Jednou se stalo, že po ní hodil talíř, když se bavila v pokoji s jeho otcem. Začali se dohadovat, že by mohla být mrzák, on se omlouval. Hádali se, když se snažila ten vztah ukončit, on nechtěl. Jednou na ni čekal na zastávce [REDAKCE] viděla, že má v ruce flašku od vína, že se motá a že je ožralý. Nechtěla tam vystupovat, proto jela až na [REDAKCE]. Potom jí telefonoval, že mu má okamžitě říct, kde je.. Vídali se každý den. Čekala na něho ty čtyři měsíce, rapidně zhubla. Nechodila moc ven a nudila se, nahrávala různá videa na aplikaci tiktok. Pak mu to ukazovala, pak tam zahlédl nějaké kluky, další uživatele a začal rvát, že se tam kouká jen na buzeranty, že bůh ví, co dělala, když seděl. A tak to všechno začalo, začal ji podezírat, že ho podváděla. Musela mu dokazovat, že ne, ale to šlo těžko. Nejprve to bylo psychické s tím podváděním, že ji deptal. Musela pořád chodit vedle něj, držet ho za ruku, nemohla třeba obejmout ani bratrance. Musela to dělat podle něj, když to nedělala, tak jí vlepil facku. Fackama to začínalo, zpočátku to bylo jednou do týdne, pak se to stupňovalo a bylo to každý druhý den do jejich rozchodu v září 2019. Stupňovala se četnost, ale i intenzita, k fackám přibýly úderu pěstí, škrábance, škrčení, kopance. V podstatě každý den ho něco chytlo. Časově to nedokáže zařadit, splývá jí to dohromady. Jednou jí dal při hádce při úklidu pěstí do spánku, byla u zdi, sjela po ní, měla černo, na chvíli omdlela. Pak se oplachovala studenou vodou a on se ptal, zda jí to stačilo nebo jestli chce ještě. Řekla mu, že má jít do píci, ať ji nechá bejt, na to konto ji znovu udeřil pěstí do spánku. V důsledku toho se do druhého spánku udeřila o poličku, zvonilo jí v uších, třeštila jí hlava. Měla trochu otok na lícni kosti, lékařské ošetření nevyhledala. Taky po ní hodil talíř, všechny incidenty byly u nich doma. Talíři se vyhnula a ten trefil zeď. Otočila se na něj a začala rvát, jestli si uvědomuje, že kdyby se neuhnula, tak může mít po očích. On na to říkal, že se poškozená nemá bavit s jeho tátou, žádné zranění jí tímto nezpůsobil. Toto se stalo 19. 7. 2019, neboť poškozená měla v mobilním telefonu vyfoceně střepy a zeď, o kterou se talíř rozbil. Pěstí jí dal, i když se šli projít k řece naproti [REDAKCE] kde si šli sednout do výklenku ve zdi. Spustila se jí krev z nosu, dal jí pár facek, dohadovali se. Chtěl ji praštit asi metr a půl železnou tyčí, ale vytrhla mu ji z ruky. Chytil ji za tričko, chtěl ji hodit do Vltavy. Chytila mu ruku s tím, že jestli ji shodí, spadne tam taky a utopí se, protože neumí plavat, to si uvědomil a šel pryč. Lékařskou pomoc nevyhledala, šla to říct zase jeho tátovi, ale ten řekl, že si za to může sama a jestli poškozená chce, tak že ho má udat, že stejně chce, aby šel sedět. Na dotaz policejního orgánu, proč v den, kdy mělo dojít ke znásilnění, poškozená jela obviněného vyprovázet domů, když ji napadl, poškozená uvedla, že protože ho měla pořád ráda. U toho incidentu s nožem jí obviněný nic neříkal.

6. K ději pod bodem I. rozsudku obžalovaný uvedl, že nesouhlasí, že ji znásilnil, když s ní byl takovou dobu. Člověk může znásilnit někoho, koho nezná, o kom neví, jaký je s ním sex, a on už věděl, jaký je s ní sex. Sex měli v pohodě. K tomu incidentu, byl mírně opilý, při tom sexu jí říkal D [REDAKCE] a ona byla nafučená a našťvaná, protože na tu holku žárlila. Nevěděl, že je tak moc našťvaná, byla tichá a držela, nic jiného, neříkala žádný nesouhlas, nic takového. Vůbec se nebránila. Jelikož si do ní nechtěně učůrl, tak si myslela, že to udělal naschvál, že na ni kašlal, tak mu po sexu řekla, že ji znásilnil. Většinou po něm ona chtěla sex, začínala to ona.

7. Poškozená R. D. popisovala situaci opakovaně. Před policejním komisařem za přítomnosti pracovníků OSPOD a obhájce obžalovaného, před soudcem. Shodně, pouze s drobnými nesrovnalostmi, danými odstupem času od události vypověděla, že byla na [redacted] když obžalovaný přijel za ní. Když přijel, chytil ji do kravaty, dal jí hlavičku, spustila se jí krev. Měla strach, šla ho doprovodit domů. Když otevřel dveře od domu a vešel dovnitř, ona dveře zavřela a chtěla jít pryč. On hned otevřel s tím, že s ní potřebuje vyřešit, proč je taková. Šli potom nahoru, sedla si na židli, on s ní chvíli mluvil, ptal se, proč je taková. Říkala mu, že se k ní nechová normálně, že ji mlátí, řekl, aby šla k němu. Seděl a koukal do země, chtěla mu vidět do očí, tak si dřepala před něj. Měl slzy v očích a řekl, že se stejně zabije, na což mu řekla, že nezabije, že miluje jen sám sebe, ať přestane. Jak před ním seděla, tak ji chytil jednou rukou kolem trupu a běžel do kuchyně, musela s ním. Na kuchyňské lince byl nůž, stála před ním a říkal, že ten nůž bodne do sebe, ale málem ho bodnul do ní. Špičku nože cítila na zádech, tak se narovнала, šla blíž k němu a řekla, ať ten nůž pustí, což udělal. Vzápětí si sedl na zem a dostal úplný amok, začal do všeho mlátit, hystericky brečet. Do všeho dával hlavičky. Jediné, co ji napadlo, bylo ho polít vodou, což udělala, ale nepomohlo to. Pak si vzpomněla, co jí říkala jeho máma, že je psychicky nemocný, tak je nutné na něj mluvit v klidu. Začala na něho mluvit, aby se zvednul, svlíknul si tričko a šel do sprchy. Tričko si sundal, tepláky mu zůstaly. Oni mají v kuchyni sprchový kout, kam ho vzala za ruku a pustila na něj studenou vodu. Byl tam takových 10 – 15 minut pod ledovou vodou. To se zklidnil, ale minimálně. Pak šel do svého pokoje, kde si lehnul. Ona vytírala kuchyň, kde je ta sprcha. Byl v klidu, ale pořád podnapilý. Mluvila s jeho mámou, které řekla, co se stalo, že už je v pohodě, že se vyčerpal a usne a že mu ohřeje jídlo, to nechtěl, chtěl, aby si k němu sedla na postel. Sedla si k němu a nijak mu neodporovala, proto ho nechtěla znovu rozčítit. On ležel na posteli, ona seděla, koukali na Simpsonovi. Potom se zvedl a obejmul ji, dal jí pusku. Z ničeho nic ji přehodil na druhou stranu tak, že ležela a ona byl nad ní. Pak ji začal všude líbat a tak. Říkala mu, že nechce, ať jde od ní pryč. On byl jako hluchý, nereagoval na to. Svlíknul z ní tričko a tepláky, potom ji znásilnil. Došlo k pohlavnímu styku, ejakuloval do ní. Následně se poškozená z důvodu studu zdráhala popsat, k čemu dále došlo, neboť to nikdy nikomu neřekla, proto požádala o papír, na který napsala: „Jak jsme souložili, tak se do mě také vymočil.“ A dále v rámci výsledku vypověděla, že jak byl hotový, tak vstal. Ona brečela, on se na ni usmál a řekl: „Co brečíš blbečku?“. Šel někam na chodbu, ona šla rychle do sprchy, protože se cítila hrozně špinavá. Hrozně rychle se osprchovala, oblékla a šla pryč. Měla na zádech batoh, za který ji chytil a ptal se, kam jde. Řekla mu, že pryč a ať na ni nesaáh. On jí řekl, že má jít do píci a skopnul ji ze schodů. Pak se na něj ohlédla, držel dřevěný prkno, říkala mu, ať to nehází, že se jí něco stane a ať přestane. Pak rychle pokračovala po schodech a vyrazila z toho baráku. Desku po ní nehodil. Pak šla rychle za jeho tátou, který dělá [redacted]. Přišla za ním ubrečená a řekla mu to. On se jí začal smát. Rozbrečela se ještě víc a odešla. Jela tramvaj [redacted] na [redacted] a doma si ještě jednou dala sprchu. S nikým nemluvila, byla uzavřená. Tak to bylo asi týden, on pořád psal, že má jít za ním, ten psychický nátlak nevydržela a ze strachu za ním šla.

8. Poškozená pak upřesňovala, že k jednání mělo dojít nejprve od 15.30 až 16.00 hodin. Později, usuzujíc podle toho, že musela být doma ještě před mámou, která se vracela z práce okolo 16:00, upřesnila, že k situaci muselo dojít dříve, školu měla do 14:00 hod. Došlo k tomu tedy v 15:30, trvalo to 10-15 minut, v 15:45 se vykoukala, šla na [redacted] za otcem obžalovaného a to bylo asi 20 minut, tedy 16:20 hod. V 16:30 mohla sednout na tramvaj a v 17:00 hodin byla doma. Neuvědomila si jen ten časový posun, protože obvykle máma chodila domů v 16:00 hodin, ale nyní ne.

9. K podrobnostem projevené nevěle se sexem popsala, že začala říkat, že ne, že nechce. Začala ho odstrkávat a kopat, on si pak na posteli klekl na její nohy vedle ní a sundal jí tepláky, tričko jí nechal. On byl svlečený do půl těla. Ona na sobě spodní prádlo neměla. On si pak svoje tepláky stáhl. U hlavního líčení říkala, že to na něj křičela. K rozporu uvedla, že byla ve stresu, má i tak pronikavý hlas, možná říkal a možná křičela. Pak došlo k pohlavnímu styku, vnikl do ní ztopořeným penisem. Byla stále na zádech po celou dobu. Bránila se kopáním a strkáním, kopala do něj a strkala ho před tím, než došlo k tomu styku, pak už to nemělo cenu, pak už se nijak nebránila a čekala, až to skončí. Při tom styku už ji nedržel a nebránil v odchodu, ona už si říkala, že to nemá cenu, že to nějak skončí a že pak vypadne. On byl zticha, jenom párkrát heknul. Ona se v průběhu styku už taky neprojevovala, jenom před tím mu říkala, že to nechce, ať jí dá pokoj, ať jde spát a že je ožralej. Na dotaz, jak dlouho styk trval, uvedla, že půl hodiny, dvacet minut, možná patnáct, pro ni to bylo strašně dlouho, fakt neví. Zranění jí nezpůsobil. Nebylo koho volat o pomoc, v bytě nikdo nebyl. Ani na patře, tam bydlí soused V. [REDAKCE] kterého předtím viděla z domu odcházet.

10. K dotazu, zda se někomu svěřila, uvedla, že otci obžalovaného, ten se jí vysmál a řekl něco jako „to známe“.

11. M. [REDAKCE] S. [REDAKCE] otec obžalovaného, ve výpovědi před vyšetřovatelem uvedl, že za ním poškozená několikrát přišla i do práce do bezpečnostní agentury. Přišla asi před pěti měsíci s brekem, že ji M. [REDAKCE] uhodil, dal jí facku. Ona byla taková dětinská. Celou dobu, co je od něj, tak říkala, že mu bude jenom škodit. Toto říkala během telefonních rozhovorů se svědkem i synem, měly by být nahrané i v telefonu syna, kde poškozená uváděla, že ho zničí. Syn mu říkal, že ho poškozená nechá zavřít za znásilnění. Poškozená není žádný svatoušek, na její věk má dost velký rozum. Tedy ani k dotazům policie nemluvil o události z léta 2018.

12. V hlavním líčení otec nevyužil svého oprávnění, a neodmítl vypovídat, a uvedl, že je pravda, že o znásilnění poškozená mluvila, ale on tomu nevěřil. Říkala, že ji donutil do postele, že ji hodil do postele. Přišlo mu, že si vymýšlí, byla ubrečená, přišla za ním do práce, ale neměl důvod tomu věřit. Ptal se na to syna, říkal, že to neudělal. Řekl, že se normálně milovali a po milování ji vynadal a vyhodil ji z bytu.

13. K dotazu, proč to neohlásila policii, uvedla, že nechtěla obžalovanému nijak uškodit a bála se, že se to dozví její rodiče. S obžalovaným měla pohlavní poměr od 4. 11. 2017. V pohlavním životě bylo všechno normální, nic neobvyklého, měli rovnocenné role. Po tom styku se sprchovala, on v kuchyni dělal jídlo a ptal se, proč brečela, co jí je a tak. Když mu řekla, aby ji nechal být, tak roztáhl závěs ve sprše a ječel na ni, aby mu vysvětlila, co jí je, řekla mu, že nic a šla pryč z bytu. Tam došlo k tomu, že ji skopl ze schodů, kopl ji ze zadu do zad. Začala padat, ale chytila se zábradlí, nezranila se. Pak ten vztah pokračoval ve strachu, začal ji deptat ještě víc. Vymýšlel si, za co by ji mohl mlátit, mlátil ji každý druhý den, za všechno mohla ona, všechno bylo špatně, že blbě ustlala postel, že nechápe, kolik měla kluků. On jí nedovolil, aby se s ním rozešla, vydíral ji, sledoval a vyhrožoval.

14. K jednání uvedenému pod bodem II. rozsudku obžalovaný vypověděl, že s tím dělobuchem to bylo, že chtěl, aby to slyšela a šla si s ním popovídat. Jelikož si ho zablokovala všude, jeho i tátu. Chtěl si s ní popovídat, proč si našla takovýho tlust'ocha. Když spolu byli dva

roky, jak to mohla zahodit, když spolu chodili na tak hezký večere a měli hezký zážitky. Nic k těm neteřím neříkal, to si vymyslela, ona si hodně vymýšlí. Dělbuch hodil venku před barákem, chtěl, aby ho slyšela. Ty zprávy posílal poškozené z toho telefonu, co mu policisté zabavili, Sony Xperia. Zprávy posílal z profilu G [REDACTED] D [REDACTED] pak z WhatsAppu a přímo z facebooku. Ano, byl to ten profil. Vztah s poškozenou skončil v říjnu, měla ho zablokovaného, že si udělal fotku s kamarádkou, viděla to sestřenice poškozené, poslala mu to, tak ho hned nechala. Sám se tomu divil. Určitě jí nevyhrožoval ublížením, spíše ji chtěl vystrašit, aby se s ním bavila, aby byla kamarádka, nechtěl jí nic udělat. Měl nervy, říkal z nervů blbosti, žárlil, že si našel jiného kluka, ale nebylo to vážné. Na dotaz, zda poškozenou někdy fyzicky napadl, uvedl, že ji nechtěně praštil do nosu, že jí tekla krev, přičemž ukázal úder hřbetem otevřené dlaně. To se za dobu vztahu stalo asi dvakrát. Není jediný, jsou i horší lidi, co dělají horší věci se ženskejma. Byl na ni moc hodnej, ale vždycky to začala ona, nějak ho vyprovokovala.

15. Poté, co mu byly předloženy čtyři fotografie od poškozené, kde má krví potřísněný obličej, pravou paži a pravé stehno, obviněný na dotaz, zda jí zranění způsobil on, odpověděl, že ano, ale nechtěně. On sám má doteď škrábance, jizvy a kousance na těle od ní, ale to je jen mezi nimi přece. Poškozené zakazoval kontakty s jinými muži, ale ona jemu také, bylo to navzájem. Schovávala mu boty, aby nechodil ven. S poškozenou si kontrolovali telefony navzájem.

16. Nikdy se nestalo, že by měl s poškozenou pohlavní styk, o kterém by věděl, že ho ona nechtěla, vždycky to chtěla, vždycky byla nadržená. Ona s ním chtěla dělat nové věci, vyzkoušet úplně všechno, že ho moc miluje, že je její první láska. Poškozené říkal, že se kvůli ní zabije, aby jí dokázal svou lásku, ona mu to někdy nevěřila a taky se sebepoškozovala na stehně, kde si žiletkou vyřezala M na levé stehno, a poslala mu to do zpráv. Poškozenou nechytíl do kravaty, ale dělala mu ostudu na tramvajové zastávce, řvala, tak ji zatáhl stranou, at' mu na lavičce řekne, co jí zas hrabe. Chytil ji za flígr, což ukázal jako chycení za oděv pod krkem, a najednou se jí vyhodilo to rameno. S tím byla na operaci, ale to nebylo kvůli němu, s ramenem se jí to stalo už dříve, když se prala s holkama.

17. R [REDACTED] D [REDACTED] k jednání uvedenému pod bodem II. rozsudku vypověděla, že byla u sebe doma [REDACTED] bydlí v přízemí, neví, kdy to bylo. Obžalovaný přišel před dům a psal jí, že má jít okamžitě ven. Odepsala mu, at' jde pryč. On jí pak poslal fotku, že stojí před domem. Napsal jí, aby ho přestala srát, jinak ty dvě malé mrdky, který jsou u okna a hrajou si, tak se rozletěj přes celý byt, že je zabije tím, že do okna hodí dělobuch. Do bytu bylo otevřené okno a u něho byly její dvě malé neteře. On pak hodil dělobuch. Lekla se a šla z bytu na chodbu, tak mu otevřela dveře, hodil jí o zeď, chytil pod krkem a dal jí facku. Pak ji vzal za vlasy a řekl, že má jít k němu domů, tak s ním ze strachu šla.

18. K vývoji vztahu, ale k situaci s dělobuchem podala svědectví svědkyně R [REDACTED] Č [REDACTED] matka poškozené, vypověděla, že poprvé obžalovaného viděla na [REDACTED] kde na ni počkali, když jela z práce. Tam poznala, že je starší než dcera. Vyptávala se a dcera jí řekla, že pracuje na nějaké stavbě s otcem. Obžalovaný jí připadal normální, pracoval, nic zvláštního. Asi tak po půl roce, možná třech až čtyřech měsících ho dcera pozvala k nim domů do [REDACTED] Při této návštěvě přišel svědkyni divný, jakoby neposeděl, stále něco držel v ruce, pořád musel pít, jíst, byl i drzý nebo nevychovaný. Třeba vstal a bez dovolení si šel do kuchyně sám od sebe vzít jídlo. V tu dobu poznala, že asi do práce nechodí, protože pořád prosil o cigarety. Dcera říkala, že mu jídlo otec zakazuje, dostává nějaký příděl. Působilo to na svědkyni

tak, že se do něj dcera zamilovala a litovala ho, nosila mu sušenky, aby měl jídlo. On jí záviděl třeba mikulášskou nadílku, tak mu to všechno potom dala. Když dala dceři 50 – 60 korun na svačinu, tak se později dozvěděla, že on jí ty peníze bral. To jí dcera řekla až v týdnu před výpovědí na policii. Otec obžalovaného dceři v předvečer výsledku napsal SMS zprávu ve smyslu toho, aby to stáhla, že ji nezavrou. Dceři i telefonoval, dcera mu před svědkyní říkala, proč dává vinu jí, proč ona má být ta zlá, když ten jeho otec o všem věděl, že ji obžalovaný mlátí a říkala: „Vy sám víte, že mi vyhodil rameno.“ Dcera pak uvedla, že jí jednou rameno vyhodil právě on, plus minus před rokem a půl. Dcera má od narození [REDAKCE] což spočívá v tom, že má [REDAKCE] měla kvůli tomu problémy s pravým ramenem, které jí lehce vyskakovalo z jamky. Dcera říkala, že si chtěla dát ruku před obličej, když ji chtěl praštit, on jí ruku vzal a zkroutil za zády, tím jí rameno vyhodil. Dcera podstoupila operační zákrok. To jí dcera řekla až teď, když se to mělo stát, tak přišla domů a říkala, že si to udělala, když zvedala batoh. Neřekla to prý proto, aby nevěděli, že je zlý. Teprve den před výsledkem dcera svědkyni říkala, že ji doma v průběhu toho jejich vztahu bil, že po ní hodil talíř, strčil ji ze schodů. Jednou se hodně pohádali, nechtěla s ním jít již ven, měla z něho strach. On jí měl přes telefon lákat ven s tím, že jestli nepůjde, tak hodí k nim do okna dělobuch a ty dvě děti (vnoučata svědkyně) rozplácne o zed’.

19. Když jí tohle řekla, tak si svědkyně vzpomněla, že asi někdy před rokem u nich v průchodu nějaký dělbuch skutečně bouchl. Byla to rána, jak kdyby měl spadnout barák. Tehdy nevěděla, o co jde. V průběhu jejich vztahu svědkyně zaznamenala, že je dcera taková uzavřená, jakoby se stranila. Dcera má nového přítele a říkala, že má někdy strach z toho, když udělá nějaký rychlý pohyb, tak si vzpomene hned na obžalovaného, lekne se a jde domů. Kdyby jí tohle dcera řekla dřív, tak by jí pomohla. Je jí líto, že má teď takové deprese a že všeho strach.

20. Svědkyně vyjádřila přesvědčení, že se domnívá, že dcera s ním byla jenom proto, že se bála, že když má tu vrozenou vadu, že by si nikoho jiného nenašla. Proto mu to trpěla a nechtěla jim to říct. Když se dcery ptala, proč jí to všechno neřekla, tak odpověděla, že si myslela, že jí přestane bít a budou mít hezký vztah, ale stupňovalo se to. V průběhu jejich vztahu byl obžalovaný asi tři až čtyři měsíce ve vězení. Svědkyně si vzpomněla, že dcera jednoho dne přišla se zakrváceným tričkem, říkala, že se jí spustila krev z nosu. Tehdy jí to věřila, ale teď zpětně jí řekla, že jí to udělal obviněný, že ji praštil někde v parku. Do telefonu třeba dcera obviněnému říkala, že nemůže jít ven, že to má zakázané, i když žádný zákaz neměla. Dcery se ptala, jestli se pohádali, ale odpověděla stylem, že se o tom nechtěla bavit. Když někdo zazvonil, tak dcera vyletěla k oknu a dívala se, kdo to je. Svědkyni přišla taková vystrašená, divná. V průběhu jejich vztahu svědkyně nic neregistrovala. Obžalovaný by si před nimi nic nedovolil, to by se bál. Asi dvakrát nebo třikrát poslal dceři fotku, na které byl s nožem v pozici, že se s ním řeže, přitom to ale nevypadalo jako krev, ale jako kečup. K těm fotkám psal, že ji miluje, a že jestli nepůjde ven, tak že se zabije. Jednou na dceři zaregistrovala kousanec na ruce, ale neví, jestli se kousla sama nebo ji kousl on.

21. Svědkyně se mohla vyjádřit i k intimnímu vztahu dcery s obžalovaným. Věděla, že spolu mají intimní poměr, to jí dcera říkala, ale nevěděla o ničem, co by mohlo být špatně. Asi před týdnem před výpovědí na policii jí dcera říkala, že jednou byl obžalovaný ozříalej a že se s ní chtěl vyspat. Ona ale nechtěla, přesto k tomu došlo, protože on nedal pokoj. Asi při tom se do ní měl i vyčůrat, styděla se o tom mluvit. Sama ji k tomu nevyslýchala, protože jí to přišlo odporný a nechutný. Také říkala, že jí měl obžalovaný dát pěstí do spánku a druhou si dala o zed’, pak ji

praštil znovu, po čemž si šla lehnout. Otec obžalovaného k nim asi před 14 dny přišel před dům a říkal, že by [REDAKCE] a že to mají stáhnout. Že to prý jeho syn nemyslel vážně, že ji miluje. Rekla mu, ať to na ně nezkouší a zavřela okno. Prohlásila, že v té době ale netušila, že měl o chování syna vůči dceři všechno vědět. To ji velmi překvapilo.

22. Podle výpovědi poškozené, obžalovaného, matky poškozené i otce obžalovaného, a nakonec i spolužačky poškozené, pak vztah pokračoval i dále. K dalšímu pokračování vztahu poškozená uvedla, že to bylo pořád to samé. Během vztahu ji asi 6x podvedl, posílal jí fotky s nějakou D [REDAKCE]. Byly kvůli tomu hádky, ale za všechno mohla poškozená. V září 2019 jí poslal další fotku s nějakou holkou, napsala mu ironicky, aby si to užil, druhý den za ním jela domů, byl v posteli, sehnula se k němu a dala mu facku, co to má znamenat a začala na něj rvát, ptala se, jak se ta holka jmenuje, a proč to udělal. Začali se strkat, on jí jednu vlepil, ona ho strčila a začali se prát o telefon. Pak mu řekla, ať jde do hajzlu a ať už s ní nepočítá a odešla. To považovala za definitivní rozchod. Takhle se rozešli. Asi měsíc nebyli v kontaktu a pak se viděli asi třikrát. Šli se projít, povídali si, rozloučili se a každý šel domů. Pak jí poslal fotku s nějakou holkou, napsala mu, že mu nechce kazit vztah a neviděla ho až do incidentu ve [REDAKCE] v obchodním centru. Šli do prvního patra, byli vedle tabáku, K [REDAKCE] ji držel zezadu za ramena. Z ničeho nic pak slyšeli „a pojď ven.“ Otočila se a tam byl obžalovaný. Ze strachu ho chytla za ruce a ptala se, co tam dělá. On se na ni koukl a řekl: „Ty ještě uvidíš.“ K [REDAKCE] řekla, ať jde za jejím tátou, že je tam obžalovaný. Obžalovaný šel jakoby za K [REDAKCE]. Obžalovaný řekl, že si má poškozená zavolat koho chce, že stejně ještě uvidí, že má všechno v píci. Pak odešel, poškozená kontaktovala policii a všechno jim řekla.

23. Z kamerového záznamu z OC [REDAKCE] je zřejmé, že se poškozená a obžalovaný potkali, dohadovali se, ale k žádnému násilí ani náznaku fyzického násilí nedošlo. Na **záznamu z kamerového systému** ze dne 27. 1. 2020 je pouze vidět, že obžalovaný v čase 16.18 hodin dostihne poškozenou s přítelem, přičemž se s poškozenou dostává do konfliktu, ta mu drží ruce, obžalovaný se vytrhne a odchází z centra pryč. Obžalovaný pak během z hlavního vchodu pronásledoval K [REDAKCE]. Pro poškozenou byl strach o K [REDAKCE] ale i skutečnost, že útek viděla matka poškozené, pověstnou poslední kapku do plného poháru emocí, které přetekly, matka dceru přemluvila k trestnímu oznámení za pronásledování, a postupně se od dcery dozvěděla a potažmo i policie, v opakovaných dovýsleších další souvislosti a události.

24. **K jednání uvedenému pod bodem III. rozsudku obžalovaný na svou obhajobu** uvedl, že jí psal nějaké zprávy, ale nevyjádřil se v nich dobře. Byly tam nějaké nadávky, ale nemyslel to vážně, nechtěl ji vystrašit, chtěl jí ukázat, že o ni má stále zájem, že ji stále miluje. Byl asi v podnapilém stavu, ani nevěděl, co říkal. Spíš chtěl, aby se s ním rozešla a byla s ním. Chtěl být s ní, měl ji rád. Založil si pak fake facebook, aby se na ni aspoň podíval, jak vypadá, jak se má, a aby jí mohl napsat, zda by se mohli vidět. Napsal jí nějaký špatný komentář k fotografii, věděl, že mu hned zavolá a bude se bavit o tom, co napsala, tak byl rád, že ji zase slyší, aby mohli něco změnit a být alespoň kamarádi.

25. Mrzelo ho, že od doby, kdy se rozešli, mu poškozená posílala fotky s novým partnerem, chlubila se, co všechno jí koupil, velkého medvěda, zlaté prstýnky, tím ho provokovala. Je pravda, že jí opakovaně přes facebook nebo whatsapp nadával. Nemohl se s ní spojit, poškozená posílala fotky, to ho dráždilo, proto vytvořil ten cizí profil, aby se mohl na její fotky podívat, protože ten

jeho si zablokovala. Pokud psal výhrůžky uvedené ve sdělení obvinění, chtěl ji pouze rozčlít, nemyslel to vážně.

26. **Obžalovaný je ze svého jednání v případě bodu III. rozsudku** usvědčován kromě vlastního doznání, i obsahy zpráv adresovaných poškozené s výhrůžkami smrti zasílaných z facebookového profilu G [REDAKCE] D [REDAKCE]. Faktu, že je autorem zpráv právě obžalovaný, svědčí jednak obsah i jiných než výhrůžných zpráv adresovaných poškozené, dále jeho předchozí jednání vůči poškozené zejména v době po rozchodu v září 2019, jakož i skutečnost, že v údajích u profilu G [REDAKCE] D [REDAKCE] je uvedeno jako kontaktní telefonní číslo užívané obžalovaným. O povaze obžalovaného, respektive o tom, že se vůči poškozené měl i v průběhu předchozího vztahu chovat násilně, pak svědčí poškozenou dodané fotografie poranění, která jí měl obžalovaný způsobit, jakož i audionahrávky odeslané poškozené dne 6. 8. 2019, v nichž je na ni velice vulgární.

27. **K jednání uvedenému pod bodem III. rozsudku poškozená uvedla**, že od toho incidentu ve [REDAKCE] obžalovaného nepotkala osobně, ale proběhly výhrůžné zprávy a telefonát z jeho strany. Od K [REDAKCE] dostala obrovského plyšového medvěda, vyfotila ho a dala na facebook. Obžalovaný napsal do komentáře, že konečně ho má a že stejně zemře nebo něco takového, že ji zabije. Pak jí přes messenger napsal něco jako: „Škoda holky, která chce s každým prcat, škoda tvé smrti mrdko.“ Oboje je založeno ve spise. Psal to z profilu G [REDAKCE] D [REDAKCE]. To je profil, který si založil, protože ho předtím blokla, tak, aby ji mohl kontaktovat. To že ten profil užívá on, poznala tak, že tam má svoje telefonní číslo a nezná žádného člověka, který by ji chtěl zabít. Poznala to i podle toho, že do komentáře napsal: „Ty hodiny vyhod'te,“ čímž myslel hodiny, které předtím dal matce poškozené. Psal to na profil poškozené [REDAKCE]. Ten profil si založila proto, že nechtěla, aby ji vyhledal. K výhrůžnému telefonátu poškozená uvedla, že to bylo někdy po rozchodu, tak jí obžalovaný volal a řekl, že je mladej, že si stejně za poškozenou půjde sednout, že buď zemřou spolu anebo jen poškozená sama, že si jí stejně chytí a zabije. Volal jí z jeho telefonního čísla na číslo [REDAKCE]. Na dotaz, jak na ni výhrůžky působily, poškozená uvedla, že hrozně. Po tom telefonátu si sedla a začala brečet. Na dotaz, zda si myslí, že by byl schopen výhrůžky naplnit, poškozená uvedla, že myslí, že ano. Už předtím ji mlátil, málem do ní bodnul nůž. Je hrozně žárlivej. Má z něho strach, z těch výhrůžek měla také strach.

28. Je pravdou, že i poškozená dokázala udeřit obžalovaného, bylo prokázáno, že ale vždy když se bránila. Když jí držel pod krkem, tak ho škrábla, kousla nebo podobně. Vždy to ale byla reakce na jeho jednání, bránila se. Incidentům jiní lidé přítomni nebyli, jen asi dvakrát či třikrát otec obžalovaného, jednou i bratranec poškozené, který byl u toho, když jí dal obžalovaný facku na koupališti. Za celou dobu vztahu jen jednou vyhledala lékařskou pomoc, ale neřekla, že to má od něj. Řekla, že zvedla těžkou tašku a že se jí vyhodilo rameno. Ve skutečnosti se to stalo tak, že jí obžalovaný vzal ruku a skroutil ji poškozené za zády, čímž jí vypadlo rameno. To se odehrálo u něj doma v [REDAKCE]. Nechala se ošetřit na pohotovosti, když se jde od centra [REDAKCE] kolem policie a je tam Benu lékárna, tak tam je pohotovost. Ošetřoval ji pan doktor Ch [REDAKCE]. Kvůli tomu vyhozenému ramenu musela jít na operaci, poškodil jí vazby v rameni a dali jí tam skoby.

29. **K povaze a psychickému stavu obžalovaného, nikoli z lékařského hlediska poškozená uvedla**, že je [REDAKCE] když byl malý, tak se léčil, měl brát nějaké prášky, aby ho to tlumilo, ale on je nebral a začal hulit marihuanu. Ví to od jeho otce,

který jí ukazoval i nějaké lékařské zprávy. Marihuanu užíval i v době jejich vztahu každý den, tak třeba gram až dva. Dodala ale, že předmětného jednání se na poškozené nedopouštěl pod vlivem drog nebo alkoholu. Bylo to většinou, když měl abst'ák, nebo když mu něco nevyšlo a byl našťvaný. K tomu znásilnění došlo, když byl pod vlivem alkoholu, ale věděl, co dělá. Motal se, měl ten záchvat, což si myslí, že bylo spojené s tím alkoholem. Pil asi tak jednou za týden, když si sehnal peníze na víno. V průběhu vztahu společnou domácnost neměli, pouze se navštěvovali, někdy u sebe přespali, ale nebydleli spolu. Obžalovanému nechce ublížit, je jí ho líto, na druhou stranu se ho bojí. V přípravném řízení prohlásila, že když by ho pustili z vazby, tak přemluví rodiče, aby se odstěhovali, aby ji nenašel, protože se ho fakt bojí. Na dotaz obhájce poškozená uvedla, že s obžalovaným byla ve vztahu i po tom incidentu (míněno znásilnění), ale ve strachu, už to nechtěla, měla k němu odpor. Před incidentem spolu měli pohlavní styk každý den, po tom incidentu jednou za týden, vyžadoval to on, ona to nechtěla. Furt mu říkala, že ji znásilnil, proč ji trápí a mlátí. On na to odpověděl, že o tom znásilnění ví a že se jí omlouvá. Přiznal se k tomu. Už takové jednání (míněno čůrání do ní, jak vysvětlila v hlavním líčení) ale neopakoval. Ze zpráv posílaných z profilu G [redacted] D [redacted] měla strach, že je naplní. Proto ji táta vozil do i ze školy. Bála se jít ven. Na zprávy reagovala, psala mu na messengeru. Jedná se o zprávu ve znění: „Hele nedělej si to horší, než to máš. Všechno má kriminálka. Dej si odstup. Nech mě bejt. Jsem šťastná i bez tebe. Vyser se na mě.“

30. Vzhledem ke skutečnostem zjištěným k osobě obžalovaného a způsobu provedení činu byl v průběhu přípravného řízení zpracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie – sexuologie a psychologie** (č.l. 214-229 spisu). V **psychiatrické části posudku MUDr. Ivo Procházka, CSc.**, který prezentoval znalecký posudek osobně u soudu, u obžalovaného nezjistil známku duševní choroby v pravém smyslu, tedy psychózy ani poškození centrálního nervového systému. Znalci nezjistili sexuální deviace, ani závislost na alkoholu či jiných návykových látkách. Schopnost rozpoznat nebezpečnost svého jednání a jednání kontrolovat byly u obžalovaného zcela zachované. Nejednalo se o patickou opilost. Bylo provedeno PPG (phalopletysmografické) vyšetření výsledky svědčí pro heterosexuální orientaci a nesvědčí pro sexuální deviace. Z medicínského hlediska není jeho pobyt na svobodě nebezpečný, proto znalec nenavrhl uložení ochranného léčení. Uznali jej schopným plnohodnotné účasti na trestním řízení. Nezjistili nic, co by bránilo jeho schopnosti správně vnímat prožité události, tyto si správně zapamatovat a reprodukovat. Hladina agresivity ani schopnost její kontroly není patologicky změněná. V době, kdy mělo dojít ke spáchání deliktů, byl emoční vzájemný vztah zřejmě emočně zatížen tehdejší rozchodem. Aktuálně vyjadřoval k poškozené neutrální vztah. Nebylo zjištěno nic, co by mu bránilo naplnit své výhrůžky, pokud se sám rozhodne tak učinit.

31. V **psychologické části posudku** prof. PhDr. Petr Weiss, Ph.D., DSc. uvedl, že obžalovaný je jedinec intelektově podprůměrný (IQ 82). Bez forenzně významnějšího poškození centrálního nervového systému. Nebyly zjištěny žádné faktory, které by snižovaly jeho schopnosti adekvátně vnímat, zapamatovat si a následně i reprodukovat prožité události. Vyšetřením nebyly zjištěny znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu, tedy ve smyslu psychózy, sexuální deviace v pravém slova smyslu, zvýšené agresivity, těžším neurotickém onemocnění, hysterických osobnostních rysech, tendencím ke konfabulacím či závažnějším narušení základních psychických funkcí. Při vyšetření byl zjištěn plně zachovalý kontakt s objektivní realitou, bez psychotických poruch, které by mohly být podkladem pro patologickou motivaci chování.

32. Znalci uzavřeli, že osobnost obžalovaného je simplexní, strukturována anomálně, s převládajícími rysy citové i sociální maladaptace. Emocionalita nezralá a málo diferencovaná. Afektivita a psychika dostatečně stabilní. Motivace inkriminovaného jednání, bude-li prokázáno, nebude podmíněná žádnou psychickou nebo sexuální patologií a souvisí z psychologického hlediska pravděpodobně především s jeho osobnostními charakteristikami. Podle vlastního vyjádření byl obžalovaný do poškozené v minulosti zamilovaný, už s ní však není v kontaktu a emocionálně je mu lhostejná. Obžalovaný se necítí na poškozené nijak citově ani jinak závislý. Obžalovaný je povahově společenský, stýká se především s otcem, jeho sexuální styky jsou promiskuitního charakteru, bez stálého partnerského vztahu. V minulosti byl opakovaně trestán za majetkové delikty, jeho sociální adaptace je podprůměrná.

33. Vzhledem ke skutečnostem, které poškozená sdělila až při svědeckém výslechu v souvislosti s vykloubením ramene, které jí měl způsobit obžalovaný, byly v průběhu přípravného řízení po jejím souhlasu obstarány dostupné **lékařské zprávy** dokládající ošetření, jakož i následný operační zákrok u poškozené (č.l. 144-145, 150-153, 157-160, 163, 165, 167-168, 230, 231 spisu). Z lékařské zprávy ze dne 27. 5. 2019 (č.l. 152 spisu) bylo prokázáno, že poškozená skutečně na [REDAKCE] uváděla, že zvedla batoh a při nahození batohu na rameno si vyhodila pravé rameno.

34. Za účelem posouzení charakteru tohoto zranění poškozené byl v průběhu přípravného řízení zpracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství** (č.l. 176-187 spisu). Ve čteném znaleckém posudku, za souhlasu stran, soud zjistil, že znalec MUDr. Milan Richtř po předložení obstaraných lékařských zpráv mimo jiné uvedl, že ve zdravotní dokumentaci je zdravotní nález ze dne 27. 5. 2019 hodnocen jako jedna z recidiv vrozené luxace ramenního kloubu bez nápadností nálezu, které by dosvědčovaly následky akutního traumatu s tím, že se jednalo o chronický chorobný stav pravého ramenního kloubu provázený opakovanými luxacemi nebo subluxacemi (vykloubením nebo částečným vykloubením) pravého ramenního kloubu. Popis děje skutku udávaný poškozenou a obviněným se liší, ale v podstatě oba, stejně jako děj udávaný poškozenou u lékaře, mohly způsobit další recidivu luxace ramenního kloubu při existující nestabilitě kloubu. Při chronické recidivující luxaci ramenního kloubu dochází k subluxacím a luxacím i při běžných činnostech. Úrazovým dějem ze dne 26. 5. 2019 nedošlo k prokázané změně chorobného stavu ani k prokazatelnému zhoršení již nastalých trvalých následků. Již v té době chorobná chronická nestabilita ramenního kloubu dosáhla před 26. 5. 2019 takové míry, že poškozené bylo doporučeno chirurgické zpevnění vazů. Dne 29. 7. 2019 byla proto poškozená operována. Ze soudně lékařského hlediska znalec nehodnotil nová omezení v obvyklém způsobu života poškozené následkem luxace ze dne 26. 5. 2019. Lze vyloučit, že by luxace pravého ramenního kloubu vznikla při popisovaném mechanismu zkroucení ruky za záda za situace, kdy by u posuzované neexistoval chorobný stav významné nestability ramenního kloubu. Děj 26. 5. 2019 tedy přivodil jednu z opakovaných luxací ramenního kloubu. Vliv úrazu ze dne 26. 5. 2019 na zjištěném operačním nálezu (úrazový podíl) nelze vyloučit, ale ani bez spekulací ze soudně lékařského hlediska určit. Význam popisovaného a sdělovaného děje ze strany poškozené ve vztahu k následkům, tedy příčinnou souvislost, označil znalec za malý, respektive žádný. (i vzhledem k těmto závěrům tak nebylo jednání obžalovaného posouzeno PCR a státním zastupitelstvím též jako ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, a to z důvodu absence příčinné souvislosti mezi závažností stavu poškozené a jím udávaného jednání ve vztahu k rameni).

35. Svědek M. S. otec obžalovaného, potvrdil, že není biologickým otcem obžalovaného. Když se syn přestěhoval k němu domů, tedy na adresu tak se po internetu seznámil s R. D. Byli spolu asi dva roky, jejich vztah byl pěkný, jak to začalo. Potom ale jeho syn začal hulit marihuanu a začal se chovat trochu jinak. Občas potom slyšel, že se syn s R. hádali, když byli u nich doma. Občas slyšel, že mu R. sprostě nadávala – třeba ty čuráku a podobně. Syn se přes tohle nedokáže přenést, proto ji třeba vyhodil z baráku, aby šla pryč. On říkal, že ji radši vyhodí, než aby se něco stalo, že je vynervovaný. K osobě syna jeho otec uvedl, že když s ním je celý den v bytě, tak je to těžký. Syn je nervózní, protože hulí tu trávu. Když tu trávu nemá, tak je hodně nervózní. Tu trávu užívá tak, že ji kouří z takové té flašky. Svědkovi připadá, že je z toho magor, že z toho má vymaštěnou hlavu. Potom říká různé věci, nadává, ale potom o tom ani neví, je přesvědčený, že za to nemůže, způsobuje to právě to hulení. Když tu trávu nemá, je výbušný. Syn se chová jako malé dítě, ptá se třeba: „Táto, máš mě rád?“

36. Svědek popsal i situaci, kdy mu kriminalista říkal, že syn měl vyhrožovat nějaké holce po telefonu zabitím a že se fotil s nějakou pistolí a že ji zabije (událost šetřená u policejního orgánu Policie České republiky, Obvodního ředitelství policie Praha IV, Místního oddělení Podolí, kde bylo pod č.j. vedeno trestní řízení ve věci podezření ze spáchání přečinu nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku skutkově spočívajícího v zaslání zpráv s výhružkami zabitím a fotografií se zbraněmi poškozené K. P., nar.). Policajt tam čekal se zásahovkou, tak mu svědek řekl, že jestli tam takhle vzltnou, tak že se syn lekne a vyskočí z okna. On takovej je, je nervózní. Syn ale není takový, to myslí tak, že by nedokázal udělat to, co se mu klade za vinu. Je schopný o tom mluvit, vydírat, vyhrožovat, ale pak by to neudělal. I svědkovi několikrát říkal, že ho zabije, ale svědek to nebere vážně, on by to neudělal. Je to prostě tím, jak je postižený. Jeho chování se začalo zhoršovat asi od 12 let. Neměl problém s holkama, když byl doma, tak měl každý týden, 14 dní jinou holku. Měl spousty holek, se kterými spal a všechno bylo v pohodě. S holkama se chtěl i pochlubit, svědkovi třeba posílal jejich fotky. Poškozené poslal také fotky holek, se kterými spal, a ona to nemohla přežít, protože s ním chodila a do dneška ho má ráda. Chtěla ho potrestat, tak řekla, že on ji znásilnil. Přitom to tak není, není to pravda. Kolikrát se stalo, že se svědkovi svěčovala, že nemají problém v posteli, že je M. vyvinutý, že je dobrý v posteli. Říkala věci, které se otcí přítel asi normálně neříkají.

37. Svědek popsal, že měl s poškozenou dobrý vztah, ještě asi před měsícem, než ho udala, tak spolu telefonovali, normálně se bavili, že má svého kluka, že je šťastná, ale že to není jako s M. Ten poslední hovor asi před tím měsícem, se poškozená ptala, proč ji M. pronásleduje, proč jí nedá pokoj, že na něho chce nejdřív zapomenout, že se nechce trápit, i když ho miluje. Říkala, že pokud bude takhle pokračovat, tak že ho zničí.

38. Ke konkrétním výhružkám poškozené svědek uvedl, že ona mu jednou říkala, že syn říkal, že ji zabije. Sama poškozená říkala, že si nemyslí, že by to udělal, ale ptala se ho, proč to pořád tedy říkal. Říkal jí na to, že se dostala do pekla, že má na starosti děcko, čímž myslí syna. Na dotaz policejního orgánu, zda svědek někdy oslovil poškozenou, aby vzala zpět svá obvinění, svědek uvedl, že poškozenou neoslovil, byl pouze za její matkou, kde se přes okno z ulice ptal, jestli to udali oni. Matka poškozené řekla, že ano, říkal, jestli by to nevzali zpátky, když to není pravda, aby kluka pustili. Ona zavřela okno, že se o tom s ním bavit nebude. S poškozenou

komunikoval z telefonního čísla [REDAKCE]. K psychickým obtížím syna svědek uvedl, že tyto má, ale že neví, čím přesně trpí, je [REDAKCE]. Měl by brát nějaké prášky – [REDAKCE] ale nebral je, k lékaři nechodil. Když byl syn naposledy ve výkonu trestu, [REDAKCE] [REDAKCE] Marihuanu užíval každý druhý den, a to od 13 let. (Matka obžalovaného to však ve svém výslechu popřela, a uvedla, že do svého odjezdu z [REDAKCE] do [REDAKCE] letech drogy nebral.) Alkohol si někdy dal příležitostně, jednou za týden, jednou za měsíc nějaké víno.

39. **Soud neoslyšel informaci z výpovědi poškozené u hlavního líčení, že se svěřila kamarádce V [REDAKCE] protože nevěděla, kudy kam, a musela to ze sebe dostat. Máme a tátovi to neřekla. Senát ztotožnil ve V [REDAKCE], svědkyni V [REDAKCE] B [REDAKCE] nar. [REDAKCE] která byla kamarádkou a spolužačkou poškozené. Poznaly se v prvním ročníku Střední školy [REDAKCE] v září [REDAKCE] (ztotožnění na č.l. 354 spisu). Ta vypověděla, že se hned skamarádily. Věděla od ní, že má přítele, že si s ním volala. Pak spolu šly společně domů cestou, chodily na jídlo po škole a vyprávěla jí o tom příteli. To bylo v září [REDAKCE]. Mělo se jednat o přítele M [REDAKCE]. Nepamatovala si, zda mu poškozená říkala ještě nějak jinak, ale asi „její láska“. Bylo to mezi nimi hodně vážné, ona ho hodně milovala. Jednou byli všichni spolu venku, asi hodinku a seděli na lavičce. Obžalovaný na ni působil v pohodě, neudělala si o něm nějak obrázek, za tu hodinu si povídali spíše o písničkách a nějak moc nekomunikovali. Poškozená pak říkala, že se hodně hádají. Ukazovala jí jednou fotku, jak byla od něj zmlácená a brečela, že někde na ní čeká, že ji vyhrožuje. Tu fotku jí poškozená posílala přes messenger. Na fotografii ji tekla krev z nosu. To, že uvedla, že ji zmlátil, to jóna napsala, že ji ublížil. Tohle se mělo stát až po nějakých měsících, co byli všichni venku i s obžalovaným.**

40. **Svědčyně předložila soudu mobilní telefon s fotografií poškozené, kterou ji měla ona zaslat podle datáže dne 2. 7. 2019 a byl u ní text „ já už mám dost z něj, promiň, že tě otravuji, ale já už nevím, komu se svěřit“.**

41. Ona na to napsala, že za ní přijede a jestli si dělá prdel a ona jí na to napsala: citace z mobilu:“ Ne nedělám, nevím, co dělat, promiň, že Tě s tím furt otravuji“. Svědkyně uvedla, že si myslí že jí poškozená neposlechla a dál s ním byla, ale to si nepamatuje, jak to bylo. Pak to řekla doma a doma jí to zakázali a už s ním nebyla. Myslí, že to bylo ve druháku, kdy už poškozená s obžalovaným nebyla. Utkvělo jí že se k ní obžalovaný nechoval hezky. Nejvíce jí zasáhla ta fotka, kterou jí poškozená poslala, že ji bil.

42. K výslovnému dotazu uvedla, že si myslí, že byla jediná, komu se takto poškozená svěřovala. K obžalovaným zmiňované nevěře ze strany poškozené, svědkyně uvedla, že jí poškozená říkala, že měla sex jen s M [REDAKCE] ale nepamatuji, zda jí říkala, jak často měli sex. K opačnému pólu nevěry svědkyně uvedla, že poškozená jí říkala o D [REDAKCE] a ukazovala jí, kdo to je, že je to přítelkyně M [REDAKCE]. Povídaly si o ní a dělaly si z ní srandu. Ví, že poškozená pak začala chodit s K [REDAKCE] to bylo asi na konci druháku.

43. **Ve vztahu k jednání uvedenému pod bodem III. rozsudku byly provedeny důkazy fotografiemi facebookového profilu G [REDAKCE] D [REDAKCE] z mobilního telefonu poškozené, včetně zpráv zveřejněných a odeslaných poškozené (č.l. 121-126 spisu). Z fotografie kontaktních údajů uživatele profilu G [REDAKCE] D [REDAKCE] (č.l. 123 spisu) je zřejmé, že jako kontaktní telefonní číslo je zde uvedeno číslo [REDAKCE] tedy číslo, které jako kontaktní obžalovaný uváděl, jak policejnímu**

orgánu (č.l. 36, 41 spisu), tak soudu při vazebním zasedání dne 2. 6. 2020 (č.l. 68 spisu). Z pořízených fotografií je rovněž patrné, že poškozená na svém facebookovém profilu G [REDAKCE] P [REDAKCE] dne 12. 2. 2020 skutečně zveřejnila fotografii s velkým plyšovým medvědem, přičemž ve zprávách pod tímto příspěvkem uživatel G [REDAKCE] D [REDAKCE] tedy obviněný jednak napsal: „Konecne ho Mas“ a dále „Uzivej dokud se da ano moje slovo je slovo zemres ano“, na což poškozená uvedla: „uvidime kdo skobo“ (č.l. 123-125 spisu) a obviněný pokračoval slovem „Pockej“. Obviněný následně poškozené skrze aplikaci facebook messenger zaslal z profilu G [REDAKCE] D [REDAKCE] zprávu, ve které napsal: „Umřes brzy skoda takovy holky kter chce Jen prcat s kazdym skoda tbe smrti mrdko!!!“ (č.l. 126 spisu). Jak je patrné z úředního záznamu policejního orgánu ze dne 20. 2. 2020 (č.l. 128 spisu), fotografie displeje telefonu s předmětnými zprávami byly pořízeny ve spolupráci s poškozenou, přičemž veškerá výše zmíněná komunikace byla vedena dne 18. 2. 2020.

44. Poškozená rovněž předložila **fotografie** modřin na ruce a nohou potřísněných krví, fotografii, kde je zachycena se zaschlou krví pod nosem s tím, že se jedná o zranění, která jí měl v průběhu vztahu způsobit obviněný, jakož i **poznámky z mobilního telefonu o napadeních** ze strany obžalovaného (č.l. 129-138 spisu). Stejně tak policejnímu orgánu poskytla fotografii rozbitého talíře a zdi od krve (č.l. 140 spisu). Poškozená rovněž policejnímu orgánu přehrávala **audionahrávku** ze dne 6. 8. 2019, tedy z doby vztahu s obžalovaným, uloženou v notebooku, v níž poškozené velmi vulgárně nadává s tím, že by jí zkroutil ruce za záda, že mu vyčítá a že ji zabije (fyzicky přehráno v hlavním líčení z CD na č.l. 142 spisu). Nafocena byla rovněž zpráva odeslaná poškozené z telefonního čísla [REDAKCE] (č.l. 143 spisu), které jako kontaktní uváděl otec obžalovaného, svědek M [REDAKCE] S [REDAKCE] st. (č.l. 105 spisu) i obžalovaný při vazebním zasedání dne 22. 2. 2020 jako telefon na jeho otce (č.l. 50 spisu). V této otec obžalovaného poškozenou žádá, aby to změnila (míněna výpověď), s tím, že ví moc dobře, že by ji obžalovaný nezabil, jen strašil a dělal na poškozenou frajera.

45. Soud provedl důkaz **protokolem o vydání věci** ze dne 20. 2. 2020 č.j. [REDAKCE] (č.l. 188 spisu), ze kterého zjistil, že obžalovaný v rámci zadržení vydal policejnímu orgánu mobilní telefon zn. Sony Xperia, který byl podroben znaleckému zkoumání. Ze čteného **znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika** za souhlasu stran podle § 211 odst. 5 tr. řádu, zpracovaného RNDr. Vlastimilem Klímou (č.l. 197-206 spisu) soud zjistil, že v telefonu bylo telefonní číslo užívané poškozenou [REDAKCE] uloženo jako „Mrdka R [REDAKCE]“. Nalezena byla rovněž komunikace v aplikaci Messenger s poškozenou vystupující jako G [REDAKCE] P [REDAKCE] která je z prosince 2019 a rozhodně ji není možno označit tzv. za závadovou.

46. V průběhu vyšetřování byly rovněž postupem podle § 88a trestního řádu opatřeny **údaje o telekomunikačním provozu** telefonních čísel obžalovaného a poškozené, přičemž však bylo zjištěno, že prostřednictvím klasických SMS zpráv či telefonů (nikoliv skrze aplikace Messenger či WhatsApp) společně v době po rozchodu, tj. od září 2019 do února 2020 nekomunikovali (č.l. 245-246 spisu).

47. **Senát Obvodního soudu vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěl k závěru, že v předmětném skutku pod bodem I. rozsudku, pro který je obžalovaný stíhán, lze důvodně spatřovat zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku** Shromážděné důkazy, jejichž kvalita a množství umožňují soudu učinit správná a úplná skutková zjištění totiž svědčí o tom, že obžalovaný naplnil po stránce objektivní i subjektivní

skutkovou podstatu tím, že přestože mu poškozená dala jasně najevo, že o pohlavní styk nemá zájem, a to tím, že mu říkala, že nechce a opakovala slovo „ne“, přičemž jej i odstrkovala a kopala, přesto obžalovaný poškozenou fyzicky přemohl a vykonal na ní vaginální soulož. Vzhledem k tomu, že byl v partnerském vztahu s poškozenou, bezesporu věděl, že je osobou mladší osmnácti let, tedy ve smyslu § 185 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku ve spojení s § 126 trestního zákoníku dítětem.

48. Obžalovaného, který není, znalecky podáno, primární sexuální agresor, vyprovokoval alkohol a hádka s poškozenou, jeho hladina agresivity ani schopnost její kontroly není patologicky změněná. Obžalovaného usvědčuje věrohodná a neměnná svědecká výpověď poškozené, soud neshledal v jejím popisu události a zpožděném ohlášení skutku matce a nakonec i policii nic, co by znamenalo prostou opožděnou pomstu obžalovanému, jak se to snaží naznačit obžalovaný. Pokud by tomu tak bylo, proč by poškozená nevyužila možnosti připojit se s nárokem zejména na nemajetkovou újmu s předstíráním závažné újmy, posttraumatického syndromu, podpořené docházením na terapeutická sezení i v současnosti. Nic takového ale svědkyně neučinila, ani se nevyzbrojila za tím účelem proti obžalovanému zmocněncem. Ani ve výpovědi nic nedramatizovala, histriónsky nepopisovala detaily, nezahrnovala orgány činné v trestním řízení stížnostmi na obžalovaného a lacinými projevy emoční labilitaty. Naopak je svědkyně na svůj věk komunikativně vyspělou a senát nezjistil nic, kromě pochopitelného a logického studu při popisu sexuálních praktik, které ji byly nepříjemné (mezi nimi i ono vymočení se, které chápala jako ponížení, doslova uvedla, že si z ní obžalovaný udělal mísu, cítila se špinavá, jako levná holka, když navíc obžalovaný po všem si nad ní stoupl a říkal jí: „ co brečíš blbečku?“) co by bránilo její schopnosti správně vnímat prožité události, tyto si správně zapamatovat a reprodukovat.

49. Proto soud ani neakceptoval důkazní návrh obžalovaného na znalecké zkoumání poškozené z hlediska její obecné, ale i specifické věrohodnosti. Znalecký posudek je nepochybně významným druhem důkazních prostředků a v rámci dokazování v trestním řízení mu přísluší významné místo. Nelze však pustit ani na okamžik ze zřetele, že ze stěžejních zásad dokazování v trestním procesu vyplývá požadavek kritického hodnocení všech důkazů, včetně znaleckého posudku a znalecký posudek se zadává ve chvíli, kdy jinak nezjištěné okolnosti vyžadují posouzení odborníka. Zároveň však musí mít tento k dispozici všechny rozhodné podklady. Jinak se pracuje znalci z účetnictví s letitými fakturami, jinak znalec psycholog či psychiatr popisuje duševní stav a rozpoložení, ovlivnitelné mnoha vlivy, několik měsíců, či let zpět. Zvláště u neustále se vyvíjející psychiky dítěte. Pak se spolehnout na obecné závěry o obecné věrohodnosti, bez možnosti jejich korekce znalostmi o té specifické, prostě nelze. Věrohodnost obecnou totiž lze chápat jako komplexní charakteristiku osobnosti, přičemž se její vyšetření zaměřuje například na přesnost vnímání, intelektové schopnosti obecně, sklony k podvádění, duševní poruchy, míru sugestibility, strukturu osobnosti, atd. Specifická věrohodnost značí míru pravdivosti výpovědi a to, do jaké míry koresponduje se skutečností. Při posouzení specifické věrohodnosti se v ideálním případě vychází ze standardizovaných kritériálních metod. V tomto kontextu lze specifickou věrohodnost chápat jako pravděpodobnost, s jakou se jedincova výpověď zakládá na jeho epizodické paměti a do jaké míry je jeho výpověď ovlivněna jinými druhy paměti a jinými psychickými procesy. A ty zpětně u dítěte popsat a zjistit prakticky nelze. U tématu věrohodnosti je navíc důležité upozornit na nebezpečí asymetrie vztahu mezi věrohodností obecnou a věrohodností specifickou. Ta se projevuje tak, že obecně nevěrohodný jedinec může splňovat kritéria specifické věrohodnosti – tedy jeho výpověď bude věrohodná. A

naopak obecně vysoce věrohodný jedinec může v konkrétním případě podat křivou výpověď, tedy jeho specifická věrohodnost bude nízká.

50. Proto si senát musel sám z okolností případu zjištěných z dalších důkazních prostředků učinit sám závěry o tom, kdy a proč o situaci poškozená hovořila a s kým, tak jak hovořila. Z výpovědi matky poškozené soud zjistil, že poškozená byla uzavřená zřejmě kvůli otci, který řeší mnoho situací impulzivně silou, paradoxně se tedy bála o obžalovaného, aby ho nezbil, kdyby přiznala, co jí udělal. Přesto matka poškozené pozorovala na své dceři známky agrese, poškozený oděv, krvácivá poranění a modřiny, dcera jí to ale vysvětlila logicky a dál o tom nechtěla mluvit. Byla v pokojíku a mlčela. Přesto soud zjistil osoby, kterým se poškozená svěřila bezprostředně. Se znásilněním otci obžalovanému, který to potvrdil ve své svědecké výpovědi před soudem, avšak zároveň uvedl, že té informaci nevěřil, i když byla poškozená ubrečená. Potvrdil, že za ním byla poškozená opakovaně i s dalšími úkornými sděleními, která ale měl snahu jako otec obžalovaného bagatelizovat. Potvrdil, že žádal poškozenou o trpělivost se synem. Potvrdil soudu, že byl nakonec i u toho, kdy obžalovaný rozbil, hodem po poškozené, talíř o zeď, byť seděl v jiné místnosti. I zde měl tendenci před soudem tuto událost bagatelizovat tím, že slyšel zvuky, ale následky neviděl, přestože poškozená předložila fotografii č. 1 na č.l. 140, kde svědek stojí bos přímo u zameteného množství střeptů z talíře. (v přípravném řízení popřel tvrzení poškozené o tom, že se mu s tím, že měla být ze strany obviněného znásilněna, svěřila). Přístup otce je patrný i z popisu audionahrávek, které u syn posílal do mobilu, kde mu změněným hlasem oznamuje, táto kde jsi, běž do prdele, zabiju tě. Říká, že to syn považuje za normální, i když mu opakovaně říkal, že mu takhle nemůže psát, že je jeho táta. Chtěl, aby s ním šel na psychiatrii a začal zase brát prášky [REDAKCE]. Považoval to za nemístnou legraci.

51. U obžalovaného je ale značnou měrou posunuto vnímání normalnosti (viz situace se psem poškozené, popsána níže, snaha spojit se s poškozenou přes vymyšlený profil G [REDAKCE] D [REDAKCE] vztahy s jinými děvčaty- nevěry, představa, že ten kdo znásilňuje musí být šedesátiletý plešatý člověk, který to několik let neměl, praní se s poškozenou, tedy ženou, vyšší míra žárlivosti spojená s výčitkami a fackami, roztržení výstrihu blůzy a nucení k nošení roláků, krádež prstýnku poškozené a jeho prodej do zastavárny, okrádání poškozené o drobné obnosy z peněženky- 300,-Kč – 400,- Kč, když spala, nebo šla na záchod, okrádání jeho otce když opilý usnul, braní jídla z lednice u D [REDAKCE] bez souhlasu a jeho vaření si, uložení kontaktu na poškozenou ve svém telefonu od 24.12.2219 jako Mrdka R [REDAKCE]).

52. Další osobou, které se poškozená svěřila, byla kamarádka poškozené, V [REDAKCE] B [REDAKCE] nar. [REDAKCE], která však poškozenou poznala [REDAKCE] tedy v září roku [REDAKCE]. Z časové logiky po znásilnění, avšak během vyhrožování a sledování obžalovaným. Popsala soudu (v přípravném řízení nevypovídala), že věděla od poškozené, že má přítele, že si s ním volala. Pak jednou spolu šly společně domů, chodily na jídlo po škole a tehdy jí poškozená o tom příteli vyprávěla. To bylo v [REDAKCE]. Mělo se jednat o přítele M [REDAKCE]. Bylo to mezi nimi hodně vážné, ona ho hodně milovala. Jednou byli všichni spolu venku, asi hodinku a seděli na lavičce. Obžalovaný na ni působil v pohodě, neudělala si o něm obrázek, za tu hodinu si povídali spíše o písničkách a nějak moc nekomunikovali. Poškozená jí později říkala, že se hodně hádají. Ukazovala jí i fotku, jak byla od něj zmlácená a brečela, že na ní obžalovaný někde čeká, že jí vyhrožuje. Tu fotku poškozená posílala přes messenger. Na fotografii jí tekla krev z nosu (foto na č.l. 133 spisu). To se mělo stát až po nějakých měsících, poté co byli všichni venku i s obžalovaným. Z telefonu svědkyně zjistila, že jí byla fotografie zaslána dne 02. 07. 2019 a byl u

ní text: „já už mám dost z něj, promiň, že tě otravuji, ale já už nevím, komu se svěřit“. Ona jí na to napsala, že za ní přijede a jestli si dělá prdel a ona jí na to napsala: „Ne nedělám, nevím, co dělat, promiň, že Tě s tím furt otravuji“. Nato jí napsala: „prostě se na něj vyser“. Ona na to napsala, že musela za ním na [REDAKCE] a svědkyně jí poradila, aby udělala to, že si ho má všude bloknout, ignorovat ho a ptala se jí, co jí na to řekli doma a na to jí odpověděla, že „nikdo nic neví, vždycky řeknu, že jsem si to udělala sama „. Na to jí napsala, že jestli to neřekne, tak skončí někde zmlácená a jestli se chce na něj už vysrat, tak ať to řekne, že to první dny bude hrozné, bude se pokoušet o vše, aby se k ní dostal, ale že pak přestane, a že si ho nesmí odbloknout. Svědkyně pak soudu popsala, že si myslí, že jí poškozen neposlechla a dál s ním byla. Až pak to řekla doma a doma jí s ním chodit zakázali a už s ním nebyla. Myslí si, že to bylo [REDAKCE], kdy už poškozená s obžalovaným nebyla.

53. I svědkyně B [REDAKCE] popsala uzavřenou povahu poškozené, uvedla, že si myslí, že byla jediná, komu se takto poškozená svěřovala. Ani o tom, že byla poškozená na policii, o tom jí nic neříkala. Poškozená jen říkala, že měla sex jen s M [REDAKCE] ale víc už si nepamatuje, zda říkala, např. jak často sex měli. Poškozená jí říkala o D [REDAKCE] a ukazovala, kdo to je, že je to přítelkyně M [REDAKCE]. Povídal si o ní a dělaly si z ní srandu. Ví, že poškozená pak začala na konci [REDAKCE] chodit s K [REDAKCE]

54. I svědectví V [REDAKCE] B [REDAKCE] na senát působilo věrohodně, svědkyně nepůsobila „naučeně“, nikoli prvoplánově obžalovaného hanila, když si na něco nevzpomínala, nesnažila se fabulovat či domýšlet ve prospěch poškozené. Vyvrátila, že by se před její výpovědí u hlavního líčení s poškozenou domlouvaly. Uvedla, že se s poškozenou už vůbec nevidí. Ona šla na jinou školu a teď se vidí po dlouhé době, protože ona do [REDAKCE] nejezdí vůbec. Poškozená ve [REDAKCE] odešla a pak si dopisovaly, zavolaly si a jen jednou šly ven.

55. Soud provedl důkaz audionahrávkou ze dne 06. 08. 2019, tedy z doby vztahu poškozené s obžalovaným, uloženou v notebooku, v níž obžalovaný poškozené velmi vulgárně nadává s tím, že by jí zkroutil ruce za záda, že mu vyčítá a že jí zabije (CD na č.l. 142 spisu).

56. **Senát Obvodního soudu vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěl k závěru, že v předmětném skutku pod bodem II rozsudku, pro který je obžalovaný stíhán, lze důvodně spatřovat zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku.** Shromážděné důkazy, jejichž kvalita a množství umožňují soudu učinit správná a úplná skutková zjištění totiž svědčí o tom, že obžalovaný naplnil po stránce objektivní i subjektivní skutkovou podstatu tohoto zločinu tím, že poškozené hrozil vhozením dělobuchu do oken bytu, kde si hrály její neteře s tím, že se rozletí po celém bytě a zabije je, se domáhal toho, aby poškozená vyšla ven a promluvila si s ním, čehož následným vhozením dělobuchu před dům poškozené i dosáhl, jakož i tím, že následně poškozenou odhodil na zeď, chytil ji pod krkem, dal jí facku a vzal ji za vlasy s tím, že má jít k němu domů. Na uvedené jednání je totiž třeba ve smyslu objektivní stránky jmenované skutkové podstaty nahlížet jako na pohrůžku násilím (tj. vhození dělobuchu a usmrcení neteří, představitelně minimálně ublížení na zdraví poškozením sluchu neteří) a užití násilí (odhození na zeď, chycení pod krkem, facka a tahání za vlasy), které se staly prostředkem k tomu, aby se poškozená podvolila vůli obžalovaného, tj. aby si s ním promluvila a odešla s ním k němu domů, přičemž k takovému konání jí tedy obžalovaný popsáním jednáním nutil. Dělobuch, který skutečně na místo přinesl, což přiznal při výslechu v rámci vazebního zasedání, i u hlavního líčení, pak lze považovat za zbraň ve smyslu § 175 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, neboť zbraní se podle § 118 trestního zákoníku rozumí cokoli, čím je možno učinit

útok proti tělu důraznějším. Sám obžalovaný přiznal, že si dělobuch opatřil proto, že poškozenou jím chtěl donutit, aby se koukla z okna, a vystřelil ho před jejím domem.

57. Obžalovaný je usvědčován i výpovědí matky poškozené R. Č. která si na ránu v domě pamatovala, uvedla, že to bylo v létě, bouchlo to a dcera šla do průjezdu baráku a byla pryč 10-15 minut. Vrátila se, nic neříkala, neví, jestli pak ještě odešla.

58. **Senát Obvodního soudu vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěl k závěru, že v předmětném skutku pod bodem III. rozsudku,** pro který je obžalovaný stíhán, lze důvodně spatřovat přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Shromážděné důkazy, jejichž kvalita a množství umožňují soudu učinit správná a úplná skutková zjištění totiž svědčí o tom, že obžalovaný naplnil po stránce objektivní i subjektivní skutkovou podstatu tohoto přečinu tím, že obžalovaný poškozené jakožto dítěti, tj. osobě mladší 18 let tím, že jí napsal, že brzy umře, ať si ještě užívá, dokud to jde, a že bude její smrti škoda, hrozil usmrčením, a to způsobem, který oprávněně v poškozené vzhledem k předchozím neblahým zkušenostem s obviněným vzbudil obavu z naplnění těchto výhrůžek.

59. Obžalovaného usvědčuje rovněž zpráva odeslaná poškozené z telefonního čísla (č.l. 143 spisu), které jako kontaktní uváděl otec obžalovaného, svědek M. S. st. (č.l. 105 spisu) i obžalovaný při vazebním zasedání dne 22. 2. 2020 jako telefon na jeho otce (č.l. 50 spisu). V této otec obžalovaného poškozenou žádá, aby to změnila (výpověď na policii) s tím, že ví moc dobře, že by ji obžalovaný nezabil, jen strašil, a dělal na poškozenou frajera. Objevuje se zde i stejný typ bagatelizace situace, jako ve slovním svědectví otce před soudem. Znamená také ale jasné vědomí otce, který obžalovaného zná, a je si vědom trestněprávních následků jeho jednání. I sám otec u sebe doma dělal určitá opatření proti obžalovanému. Otec obžalovaného uvedl, že mu přiděloval jídlo, protože když nechal otevřenou lednici či špajz, obžalovaný nákup na víc dní okamžitě vyjedl. Byl agresivní vůči věcem. Požíval drogy. I matka poškozené uvedla, že si jí otec stěžoval na syna, že nepracuje, že mu v bytě rozbíjí nábytek. K povaze obžalovaného pak vypověděl i otec poškozené, že to je zlý člověk, například se nabízel, že bude venčit jeho psa, a potom zjistili, že ho uvazoval a házel na něj dělobuchy. Toto vědomí samozřejmě v poškozené vyvolalo bouřlivější reakci při hrozbě neteřím, než kdyby si myslela, že toho není schopen. Obžalovaný navíc jejich psovi nutil alkohol. J. D. doslova uvedl, že ho uvázal a lil mu ho do tlamy. Obžalovaný v jednacích na toto prohlášení reagoval tak, že pouze upřesnil, že mu ho lil do misky. Nijak jinak prohlášení nepopřel.

60. Obžalovanému nepomohlo ani svědectví maminky V. S. která zcela nekriticky obžalovaného chválila za všechno (výchovné problémy se synem neměla, nemohla si na něj stěžovat, cokoli řekla, poslechl, drogy nebral ani doma, ani v). Přitom z rejstříku trestů vyplývá opakované odsouzení jejího syna z let 2016 a 2017 – celkem 5x Okresním soudem v Děčíně pro krádeže a jedenkrát pro porušování domovní svobody. Nedovedla vysvětlit, proč se z odštěhoval do za otcem, stále pro soud zdůrazňovala, že synovi říkála o R. at' si jí hlavně váží. Popsala, že když za synem přijela do , měl v pokoji pořádek a vymalováno, otec si na něj nestěžoval. Přitom sám obžalovaný si na začátku vztahu R. D. stěžoval, že v pokoji nemá postel, že má věci v krabicích, že mu otec zamyká jídlo do skříně. Syn jí rozchod s R. vysvětloval tak, že jí ukazoval v mobilu jiné holky a ona z toho měla nervy a nechala ho. Tvrdila, že jí syn často telefonuje a svěřuje se jí. Přesto nevěděla,

kdo je Š [redacted] a kdo je P [redacted] tedy nezná žádné další přítelkyně svého syna mimo R [redacted] a současné S [redacted]

61. A to přesto, že její syn byl v souvislosti s K [redacted] P [redacted] trestně stíhán, byť nakonec posouzen za přešupek. U policejního orgánu Policie České republiky, Obvodního ředitelství policie Praha IV, Místního oddělení Podolí bylo pod č.j. [redacted] vedeno trestní řízení ve věci podezření ze spáchání přečinu nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku skutkově spočívajícího v zasílání zpráv s výhrůžkami zabitím a fotografií se zbraněmi poškozené K [redacted] P [redacted] nar. [redacted], k čemuž mělo dojít dne 26. 12. 2019 (č.l. 261-263 spisu) a to také ze změněného vymyšleného profilu M [redacted]. V průběhu prověřování bylo zjištěno, že zprávy poškozené zasílal právě její syn M [redacted] S [redacted]. Věc byla vyřízena odevzdáním k projednání přešupku podle § 159a odst. 1 písm. a) trestního řádu, a to přešupku proti občanskému soužití, kterého se měl obžalovaný tímto jednáním dopustit. Příkazem Úřadu městské části Praha 4 ze dne 28. 2. 2020 sp. zn. [redacted] byla obžalovanému za spáchání tohoto přešupku uložena pokuta ve výši 1.000,- Kč, jakož i propadnutí černé plastové pistole s tlumičem a kolimátorem. Příkaz nabyl právní moci dne 25. 3. 2020.

62. Pokud tedy V [redacted] S [redacted] uvádí, že žádná z přítelkyň jejího syna si na něj nikdy nestěžovala, je to stěží uvěřitelné tvrzení, byť ze strany matky o synovi lidsky pochopitelné.

63. Obžalovaného usvědčují poškozenou policejnímu orgánu poskytnuté fotografie modřin na ruce a nohou potřísněných krví, fotografie, kde je zachycena se zaschlou krví pod nosem s tím, že se jedná o zranění, která jí měl v průběhu vztahu způsobit obžalovaný, jakož i poznámky z mobilního telefonu o napadeních ze strany obžalovaného (č.l. 129-138 spisu). Stejně tak policejnímu orgánu poskytla fotografii rozbitého talíře a zdi od krve (č.l. 140 spisu).

64. I svědkyně R [redacted] Č [redacted] potvrdila, že dcera začala být v průběhu vztahu uzavřená a jakoby se jich stranila. Nechtěla chodit do školy. Tvrdila, že má problémy se šikanou starší spolužačky. Přitom chodila na praxi. Zpětně si matka dovodila, že šlo o potíže s obžalovaným. Jednou slyšela i telefonát, ve kterém mu říkala, že má zákaz chodit ven, byť to nebyla pravda. To rovněž vysvětluje skutečnost, že na policii obě ženy došly ve chvíli, kdy matka byla po napadení poškozené v [redacted] kde obžalovaný viděl nového přítele poškozené K [redacted] S [redacted] na to reagoval posmíváním se jeho silnější postavě a eskalací zpráv SMS, kdy jí obžalovaný sděloval, že jí „nedá pokoj, a vyhrožoval „ že ji zabije. Z kamerového záznamu na č.l. 248, kterým byl proveden důkaz přehráním, nevyplývalo fyzické napadení poškozené obžalovaným, ale jejich soukromý rozhovor nablízko se vzájemným přetahováním o ruce ano.

65. Svědkyně vyjádřila obavu, že její dcera pro vrozenou vývojovou vadu pravé dolní končetiny (pes equinovarus - viditelně menší než levá) a vrozenou predispozicí pro luxace kloubů měla strach, že zůstane sama, že by si nikoho jiného nenašla. Poškozená vysvětlovala svou bezmeznou trpělivost stejnou obavou, navíc uváděla, že očekávala, že se obžalovaný změní. To odpovídá její dětské naivitě ve vztahu k mužům a neustálené míře toho, co ještě může od mužů snést. Poškozená měla tendence obžalovaného omlouvat, nakonec i jeho vykloubení ramene pro lékaře popsala jako křupnutí a vyskočení ramene při nahození batohu na rameno (lékařská zpráva 27.05.2019 – č.l. 152 spisu).

66. **V případě veškerého jednání pak obžalovaný jednal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,** neboť nejenže věděl, že takovým jednáním může porušit zájmy chráněné trestním zákoníkem (tj. svobodu v rozhodování o pohlavním životě, svobodné rozhodování jako takové a ochranu před závažnými výhrůzkami), ale porušit je i chtěl. Pokud obžalovaný v případě jednání uvedeného pod bodem III. rozsudku uvádí, že výhrůžky nemyslel vážně a ani jej nenapadlo, že by se mohlo jednat o trestný čin, pak takové obhajobě lze jen těžko uvěřit, neboť obžalovanému musí být naprosto jasné, že druhému člověku nemůže hrozit zabitím, což mu ostatně měl zdůrazňovat i jeho otec, jak připustil ve svědecké výpovědi. Obžalovaný pak s poškozenou nevybíravě hovořil již dne 06. 08. 2019 a dne 27. 01. 2019 ji vyhledal v [REDAKCE] kde se pohádali, tudíž se jen stěžít mohlo dne 18. 02. 2020 jednat o tzv. neuvážená slova. Naopak takové jednání svědčí o frustraci obžalovaného z toho, že si poškozená našla jiného partnera, což bylo důvodem toho, proč jí uvedené výhrůžky napsal. Ostatně sám při výslechu dne 21. 2. 2020 přiznal, že chtěl poškozenou výhrůžkami postrašit, tudíž není uvěřitelné, že by vůbec nevěděl, že dělá něco špatného, resp. trestného.

67. **Při úvahách o druhu a výši trestu** soud hodnotil povahu a závažnost spáchaného přečinu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy. Dále přihlédl k chování obžalovaného po činu, zejména k absenci jeho sebereflexe neprojevené v hlavním líčení ke všem prokázaným bodům obžaloby. Obžalovaný nemá vybudovaný náhled na škodlivost svého jednání. Částečně je to dáno jeho osobnostním nastavením. Osobnost obžalovaného je simplexní, strukturována anomálně, s převládajícími rysy citové i sociální maladaptace. Emocionalita je nezralá a málo diferencovaná. Afektivita a psychika dostatečně stabilní. Motivace inkriminovaného jednání, ale nebyla prokazatelně podmíněná žádnou psychickou, nebo sexuální patologií a souvisela z psychologického hlediska především s jeho osobnostními charakteristikami. Znalci se shodli, že z medicínského hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, proto nenavrhli uložení jakékoli formy ochranného léčení.

68. Obžalovaný tedy byl schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení. Znalci nezjistili nic, co by bránilo jeho schopnosti správně vnímat prožité události, tyto si správně zapamatovat a reprodukovat. Hladina agresivity ani schopnost její kontroly není patologicky změněná. Jako polehčující okolnosti obžalovanému soud mohl přičíst, že násilný čin spáchal poprvé a v době, kdy byl jeho emoční vztah zřejmě emočně zatížen tehdejší rozchodem. Tedy pod vlivem tíživých osobních poměrů. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že již byl v minulosti soudně trestán. V opisu z evidence rejstříku trestů (č.l. 258 spisu) má šest záznamů o odsouzení za bagatelní majetkovou trestnou činnost z let 2016 až 2018, přičemž v případě dvou záznamů se již osvědčil a v případě záznamů vedených pod označením 2) až 4) byl ukládán jediný souhrnný trest. Konkrétně se jedná o odsouzení z rozsudku Okresního soudu v Děčíně ze dne 10. 1. 2017 sp. zn. [REDAKCE] které nabylo právní moci téhož dne a jímž byl uložen trest odnětí svobody v trvání 26 měsíců, jehož výkon byl původně podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 48 měsíců, přičemž následně došlo k prodloužení zkušební doby o další rok, tj. do 10. 1. 2022. Nyní posuzovaného jednání se tak měl dopustit právě ve zkušební době podmíněného odsouzení z tohoto rozhodnutí. Naposledy byl odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 28. 3. 2018 sp. zn. [REDAKCE] za přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců, který vykonal dne 15. 7. 2018.

69. V opisu z evidence rejstříku přestupků (č.l. 259 spisu) má dva záznamy o přestupcích (za kouření na místě, kde je to zakázáno a za přestupek proti občanskému soužití). U policejního orgánu Policie České republiky, Obvodního ředitelství policie Praha IV, Místního oddělení Podolí bylo pod č.j. [REDAKCE] vedeno trestní řízení ve věci podezření ze spáchání přečinu nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku skutkově spočívajícího v zaslání zpráv s výhrůžkami zabitím a fotografií se zbraněmi poškozené K [REDAKCE] P [REDAKCE] nar. [REDAKCE] k čemuž mělo dojít dne 26. 12. 2019 (č.l. 261-263 spisu). V průběhu prověřování bylo zjištěno, že zprávy poškozené zasílal právě M [REDAKCE] S [REDAKCE]. Věc byla vyřízena odevzdáním k projednání přestupku podle § 159a odst. 1 písm. a) trestního řádu, a to přestupku proti občanskému soužití, kterého se měl obžalovaný tímto jednáním dopustit. Příkazem Úřadu městské části Praha 4 ze dne 28. 2. 2020 sp. zn. [REDAKCE] byla obžalovanému za spáchání tohoto přestupku uložena pokuta ve výši 1.000,-Kč, jakož i propadnutí černé plastové pistole s tlumičem a kolimátorem. Příkaz nabyl právní moci dne 25. 3. 2020 (č.l. 268-271 spisu).

70. K [REDAKCE] P [REDAKCE] ač byla opakovaně předvolávána ke svědectví u soudu, se omlouvala z účasti, a soud nakonec od výslechu nezletilý z důvodu hospodárnosti a rychlosti řízení upustil a důkaz jím nebyl proveden. Při hodnocení těchto okolností případu tedy soud vycházel z listinného důkazu, výše citovaného Příkazu Úřadu m.č. Praha 4.

71. I tak mohl obžalovanému uložit ještě výchovný - podmíněný trest odnětí svobody v samé mezní možnosti jeho výměry, tedy v trvání 3 let, jehož výkon podmíněně odložil na přiměřenou zkušební dobu podstatě přečinu, i způsobu jeho spáchání. Podmíněné odsouzení vychází z předpokladu, že už samo trestní stíhání obžalovaného, negativní zhodnocení jeho osoby a jeho činu rozsudkem a hrozba budoucího eventuálního výkonu trestu, mohou mít samy o sobě z hlediska individuální i generální prevence účinky, které má jinak jen výkon uloženého trestu. Podmíněným odsouzením se tak poskytla obžalovanému důvěra a možnost, aby bez izolace od společnosti svým chováním ve zkušební době odčinil spáchané zločiny a přečin, přičemž se mu tím dává možnost dosáhnout toho, že výkon podmíněně odloženého trestu odnětí svobody nařízen nebude, a že se na obžalovaného bude hledět, jako kdyby nebyl odsouzen. Tím podmíněné odsouzení umožňuje vzbudit zájem pachatele na vlastním řádném životě a podmíněné odsouzení je prostředkem k dosažení účelu trestu, nikoliv projevem shovívavosti k pachateli přečinu.

72. Nad obžalovaným soud zároveň stanovil dohled PMS ČR. Podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody s dohledem je totiž další základní alternativou k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Jeho podstata je obdobná jako u podmíněného trestu odnětí svobody podle § 81 a spočívá v tom, že soud uložil pachateli trest, jehož výkon mu prominul pod podmínkou, že ve zkušební době, kterou mu současně stanovil v trvání 4 let, povede řádný život a vyhoví všem omezením a podmínkám, které mu po tu dobu byly soudem uloženy. Nad rámec "prostého" podmíněného odsouzení obsahuje podmíněné odsouzení s dohledem významné prvky probačního působení na odsouzeného ve zkušební době v podobě dohledu, který v sobě kumuluje prvky kontroly, ale i pomoci a vedení.

73. Běh zkušební doby, vzhledem k dlouhodobějším problémům obžalovaného s ovládnutím emocí a soustředěností na sebe samého a uspokojování prioritně svých potřeb, soud zpřísnil přiměřeným omezením a povinnostmi, spočívající v podrobení se vhodným programům psychologického poradenství, a vzhledem k samotné podstatě trestné činnosti i ve zdržení se

osobního a elektronického styku s poškozenou R [REDAKCE] D [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a zdržení se neoprávněných zásahů do práv a právem chráněných zájmů této osoby.

K adheznímu řízení

74. Rozhodování o náhradě škody, nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení v rámci trestního řízení je vázáno na návrh poškozeného (nevede se z úřední povinnosti), a pokud je řádně a včas poškozeným iniciováno, stává se součástí řízení trestního, není nijak odděleno a soud v rámci trestního řízení vede dokazování i pro objasnění okolností podstatných pro rozhodnutí o nároku poškozeného na náhradu škody, nemajetkové újmy a vydání bezdůvodného obohacení [viz § 89 odst. 1 písm. e)].

75. Protože R [REDAKCE] D [REDAKCE] opakovaně, jak v přípravném řízení, tak i u hlavního líčení, výslovně prohlásila, že se nebude připojovat s náhradou škody, nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení k trestnímu řízení proti obžalovanému, a stejně jako o konzistentnosti a věrohodnosti její výpovědi před soudem, nijak neovlivněné a nezastrašené osobou obžalovaného, ani o tomto adhezním prohlášení soud nepochyboval, že je vynucené a nepodložené vlastní vůlí svědkyně, a proto o adhezním řízení nerozhodoval ani z úřední povinnosti.

P o u č e n í :

Proti rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Odvolání musí být ve stejné lhůtě odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytýkány.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, nebo proti tomu, že takový výrok učiněn nebyl. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 15.04.2021

JUDr. Milan Rossi, v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Krákorová Petra